

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 949

гр. София, 31.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в закрито заседание на 31.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

като разгледа дело номер **3716** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 248 ГПК вр. чл. 144 АПК за изменение на съдебно решение в частта на разноските.

Образувано е по искане на „В.“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], № 104, ет. 5, ап. 32, депозирано от процесуалния му представител адв. Т. Т. за изменение на постановеното по делото решение, в частта за разноските. В искането жалбоподателят поддържа неправилност на преценката на съда за наличие на обстоятелства, обосноваващи липсата на реално заплащане на претендираното адвокатско възнаграждение.

Препис от молбата, съобразно изискването на чл. 248, ал. 2 от ГПК е изпратена и редовно получена от ответника по жалбата, който не е взел становище по същата.

Административен съд София-град, като се запозна с доводите на страните намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Искането за изменение на съдебното решение в частта за разноските е предявено в срока по чл. 248, ал. 1 ГПК от страна в производството, представила списък на разноските по чл. 80 ГПК, поради което същото е процесуално допустимо.

Разгледано по същество е неоснователно.

С решение № 6263 от 27.10.2022 г. съдът е отменил по жалба на „В.“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] решение № Ж-209/25.03.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране и е върнал преписката на административния орган за продължаване на административното производство и ново произнасяне по основателността на жалбата, съгласно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Съобразно изхода на делото и с оглед заявената от жалбоподателя претенция за присъждане на разноски, съдът, в съответствие с нормата на чл. 81 ГПК, се е произнесъл по тази претенция. Присъдил е сумата в общ размер на 3700 (три хиляди и седемстотин) лева, от които за заплатена държавна такса в размер на 50 лева и депозит

за работа на вещо лице в общ размер на 3650 лева. Изложил е мотиви, че не е установено реално заплащане на възнаграждение за един адвокат, тъй като по делото е представена фактура № 10215 от 31.03.2021 г. с предмет извършени консултации съгласно справка с получател ЕЗПРОЕКТ ЕАД /ЕЗПроджект ЕАД/ с ЕИК:[ЕИК], доставчик на услугата - Адвокатско дружество „В. Т.“ и две платежни нареждания за обща сума в размер на 1000 лева с наредител ЕЗПроджект ЕАД и получател Адвокатско дружество „В. Т.“, а жалбоподателят в съдебното производство е „Весто“ ЕАД с[ЕИК].

В рамките на настоящото производство съдът не намира основание за изменение на решението в частта му за разноските, като препраща към мотивите, изложени в съдебното решение относно липсата на доказателства за реално заплащане на сторени от страна на „В.“ ЕАД разноски за процесуално представителство. Както е посочено в мотивите на решението представената фактура е с предмет извършени консултации съгласно справка, хонорар VESTO, като същата е с получател ЕЗПРОЕКТ ЕАД /ЕЗПроджект ЕАД/ с ЕИК[ЕИК] и доставчик на услугата Адвокатско дружество „В. Т.“. Представените платежни нареждания за обща сума в размер на 1000 лева са с наредител ЕЗПроджект ЕАД и получател Адвокатско дружество „В. Т.“, като основанието за плащане е посочено именно фактура № 10215 от 31.03.2021 г. Т.е от така ангажираните доказателства не може да се установи твърдяното в молбата, а именно, че трето лице - ЕЗПроджект ЕАД е заплатило разноските от името и в полза на „Весто“ ЕАД. Наред с това видно от посоченото основание за съставяне на фактурата „Извършени консултации съгласно справка, хонорар Fee S.-Vesto/EWRC“ не може да се установи предмета на извършените услуги и свързани ли са те с обжалвания съдебен акт, за да се приеме, че същите касаят правоимаща страна в съдебния процес. Твърдението на молителя, че няма значение дали жалбоподателя или друго трето лице за делото е заплатило разноските за извършени правни услуги, в това число и за процесуално представителство, е релевантно само при положение, че е ясно очертан предмета на извършената услуга и, че същата касае конкретна страна в процеса, в случая „Весто“ ЕАД. Разноските подлежащи на възстановяване по правилата на чл. 143 АПК включват само разноски, направени от страните във връзка с образуването на конкретно дело, обезпечаване на движението му и приключването на едно съдебно производство.

Предвид горното, искането за изменение на решението в частта за разноските е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

Така мотивиран Административен съд София-град, Трето отделение, 70 състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искане на „Весто“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] за изменение на решение № 6263 от 27.10.2022 г. постановено по адм.дело № 3716/2020 г. по описа на АССГ, в частта за разноските.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

